בחירות

מרד הסוחרים

ראשי הערים הגדולות עלולים למצוא את עצמם כמפקדים ללא מיפקדות

אילו היו ראש עיריית תל־אביב, שלמה („צ׳יצ׳") להט, צריך לשפוט על סיכויי בחירתו מחדש על־פי כנס הבחירות המר־כזי שלו — היו לו סיבות טובות לדאגה. למרות שהנואם המרכזי בעצרת, שכונסה בהיכל הספורט התל־אביבי, היה מנחם בגין ולמרות שרוב המשתתפים בה הובאו למקום בהסעה מאורגנת, לא נכחו בעצרת אלא כ־1500 איש.

ייתכן שיש בכך כדי ללמד על מידת האדישות, שמגלים הבוחרים לבחירות ה־מוניציפאליות שייערכו בשבוע הבא.

הסכנה מדאיגה בעיקר את ראשי שתי הערים הגדולות במדינה: ירושלים ותל־אביב. על־פי כל התחזיות צפויה בחירתם של טדי קולק ושלמה להט מחדש. אפילו סקר המערך מצביע על יתרון לצ״צ׳ על פני יריבו, אשר בן־נתן, בשיעור של 44% לעומת 37%. ביגלל מיעוט המתמודדים על ראשות הערים בערים אלה לא קיימת גם סכנה של סיבוב נוסף, בבחירות האי־שיות הראשונות של ראשי־הערים. אלא שגם טדי וגם צ״יצ׳ חוששים מכך שלא יעמוד לרשותם רוב במועצת־העיר.

במיקרה של צ״יצ׳ העניין מסובך עוד יותר. שכן, לכאורה מעוניין צ״יצ׳ לזכות ביותר בוחרים מאשר סיעת הליכוד ב־עירייה. הדבר יאפשר לו להפגין שוב את אי־תלותו במנגנון המיפלגתי. אולם פער גדול מדי בין מיספר המצביעים בעדו ובעד רשימת הליכוד עלול לסבכו.

ביגלל מיסדרי המטאטאים. רק ב־ימים האחרונים התגלה האיום מצד רשי־מה שולית לכאורה, שכימעט ולא התר־פרסמה ולא ייחסו לה מישקל: רשימת היוזמה החופשית (שאות הבחירות שלה הוא ט׳), המאגדת את סוחרי תל־אביב ובעלי־המלאכה שלה. ציבור זה, היה מאז ומעולם העורף האלקטוראלי של המיפ־לגה הליברלית והליכוד. בתל־אביב קיימים כיום כעשרת אלפים בעלי עסקי מיסחר וכ־15 אלף בעלי־מלאכה. עם בני מיש־פחותיהם הם מונים ציבור של כ־60 אלף איש, בעל אינטרסים ספציפיים.

צ״יצ׳ הצליח לריב עם ציבור זה. העי־מות שלו עם הסוחרים בפרשת ניקוי ה־מדרכות והעלאת שיעורי מס־העסקים, הביא את הסוחרים למסקנה שעליהם לרוץ ברשימה ניפרדת.

בתל־אביב היה זה יהושע נהרי, יו״ר התאחדות הסוחרים שיזם את הקמת רשי־מת היוזמה החופשית. אולם ברגע האחרון ערב הגשת הרשימות הופעלו על נהרי, איש המיפלגה הליברלית לחצים כבדים והובטח לו המקום ה־15, הבלתי ריאלי, ברשימת הליכוד. הוא חזר לחיק המיפ־[illegible] יחד עם רשימת המועמדים והחתי־[illegible] להגשתם, עשה הכל כדי שחבריו לא יוכלו להגיש את הרשימה. במקומו הוצב בראש הרשימה אברהם בן־הר, בעל עסק להפצת צעצועים, איש לח״י לשעבר, ש־נדון למוות בידי הבריטים אחרי שנתפס [illegible] חיפה. בן־הר, [illegible] הליי־ברלית, הצליח לרכז 12 מועמדים ולהגיש את הרשימה בזמן.

בשבוע האחרון התגבר החשש בקרב עסקני הליכוד כי רשימת הסוחרים ובעלי־המלאכה עלולה להכשיל את הליכוד בבחי־רות למועצה. נהרי גוייס כדי לפעול נגד הרשימה שהוא עצמו הקים. נפתחה מערכת הסברה מקיפה כדי לשכנע את הסוחרים לתמוך בליכוד.

אולם התעלומה עדיין עומדת בעינה: האם יצביעו הסוחרים בעד המיפלגה ש־התכחשה להתחייבותה להגן עליהם?

פשעים

המצוד נמשך

„אני חוזר כתשובה!" טוען האסיר הנמלט

בעוד כל שוטרי מישטרת־ישראל עוסקים בחיפושים אחר דודו דהרי, האסיר הנמ־

(המשך בעמוד 46)

סוג חדש של מועמדים מתייצבים לבחירות

פנים חדשות

אחת התופעות הבולטות ביותר בבחירות לרשויות המקומיות, שתיערכנה בשבוע הבא, היא השתלבותם של אישים ודמויות ציבוריות חדשים ברשימות המועמדים למועצות הערים. נראה כי כדי להתחרות ברשימות עצמאיות ובלתי־מיפלגתיות, נאלצו גם הרשימות המיפלגתיות לכלול במקומות הריאליים שלהן אישים שלא מתחום העסקנה המיפ־לגתית האפורה. תהיינה אשר תהיינה תוצאות ההתמודדות על בחירת ראשי הערים — דבר אחד כבר ברור: מועצות העיריות תכלולנה אחרי הבחירות פנים חדשות, העשויות לתרום להחייאה וריענון של הגופים המוניציפאליים. שלוש מדמויות אלה, המתמודדות על מקומות במועצות ולא על ראשות הערים, מוצגות בכתבה זו.

מועמד אבניאון

מועמד רוטלוי

קיטורים במסיבות יום שישי

ה„קיטורים" של מסיבות יום־שישי — אחת מצורות הבילוי הנפו־צות ביותר בחברה הישראלית — הולידו כבר תוצאה חיובית אחת: שני חברי מועצה חדשים במועצה הבאה של עיריית תל־אביב—יפו.

גם איתן אבניאון, המועמד מיספר שניים ברשימת המערך, וגם דוד רוטלוי, ה־מועמד מיספר 10 ברשימת הליכוד, יהיו חברי מועצת העיריה בגלל אותה סיבה עצמה, אם כי מזווית ראיה שונה.

אומר איתן אבניאון, מנכ״ל חברת ה־ביטוח ההסתדרותית הסנה, שלא עסק מעולם בפעילות מיפלגתית למרות שחי במיסגרת פוליטית: „השינוי אצלי בא אחרי ה־17 במאי 1977. הגעתי למסקנה שהדרך הקודמת, של לשבת בלילות שישי ולקטר היא שהובילה לאן שהובילה וגרמה [illegible] במדינה."

מבלי לשמוע [illegible] אבניאון, חוזר דוד רוטלוי, יו״ר לשכת עורכי־הדין, כמעט על אותן מילים: „החלטתי שמספיק לשבת בלילות שישי ולקטר... חשבתי שאין לי זכות לשבת ולבקר מבלי להקדיש מזמני כדי לעשות משהו."

שניהם הם אנשים צעירים (48), בני אר־תו שנתון, בלתי פוליטיים במובן המקובל של המילה. שניהם הם סיפורי הצלחה, כל אחד בתחומו. כשיישבו זה מול זה ליד שולחן מועצת־העיר, הם עשויים עוד לג־לות, שלמרות השתייכותם לשתי מיפלגות יריבות, יש ביניהם יותר משותף מאשר בינם לבין כמה מחבריהם לסיעה.

איתן אבניאון שולט כיום על אחד ה־ענפים המצליחים ביותר במשק ההסתד־רותי. מזה חמש שנים הוא מנכ״ל קבוצת הביטוח הגדולה ביותר במדינה — קבוצת הסנה. תוך תקופה זו הוא הצליח להפוך אותה מחברה שחלשה על 13% משוק ה־ביטוח במדינה, לקונצרן שכמעט רבע משוק הפרמיות שייך לו. הוא הרחיב את הקבו־צה, רכש והקים עבורה חברות חדשות. הנהיג בה שיטות ייעול מודרניות שהפכו אותה לשם דבר.

לאבניאון, מתון הדיבור ובעל הכישרון ליחסי־אנוש, יש שפע של תוארים. הוא יושב ראש איגוד־חברות־הביטוח; יו״ר ראש הוועד־הפועל של חברת אבנר; יו״ר מועצות המנהלים של כל חברות הבנות של הסנה וחבר בדירקטוריונים של מוזי־און תל־אביב, אוניברסיטת תל־אביב וחב־רת העובדים. אולם ההישג הגדול ביותר שלו הוא אולי כיו״ר ועדת הכספים של מיפלגת העבודה.

כשנטל את התפקיד, לפני יותר משנה, הסתכמו החובות המצטברים של המיפלגה ביותר מ־50 מיליון לירות. כיום הם נעים בסביבות ה־30 מיליון. ומה שיותר חשוב: החוב שנותר הוא חוב מסודר, עם זמני פרעון קבועים על פי סדר עדיפות. הוא הצליח לקצץ במנגנון המיפלגה ובהוצאו־תיה, לארגן ביעילות את המגבית למען המיפלגה ואת תשלום התרומות ומיסי־החבר. וכל זה ללא אף שערורייה מסוג אלה שהיו נחלתה של קרן תל־חי של ה־ליכוד.

[illegible] רוטלוי הוא כיום אחד מעורכי־הדין הפרטיים המצליחים, שותף במישרד עור־כי־הדין של מקס קריצ׳מן, בו החל את הקאריירה המישפטית [illegible] שך מיספר שנים כיהן כיו״ר ועדת [illegible] קה של לישכת עורכי־הדין, עד שלפני שלוש שנים נבחר בבחירות אישיות ל־תפקיד יו״ר הלישכה, תוך שהוא זוכה באמון ובהערכה מצד רוב ציבור עורכי־הדין בישראל.

ביצועיסטים במובן החיובי

המאפיין את אבניאון ורוטלוי, הוא היותם ביצועיסטים מובהקים ב־מובן החיובי של המילה: אנשים השקו־עים בעבודה המהווה כמעט את כל עולמם. יחד עם זה, המקצוענות שלהם היא יעוד המלווה בהשקפת עולם.

רוטלוי הוא חבר בלתי פעיל של תנועת החרות מיום שזו קמה, אחרי הקמת המדינה. אבניאון היה חבר רשום של מפא״י מאז השתחרר משירותו ב־צה״ל לפני 27 שנים. אבל איש משניהם לא הכיר אישית את ראש הרשימה שהוא רץ, בה עתה לבחירות מטעם מיפלגתו.

רשימת המערך לעיריה הורכבה בחלקה ממועמדים שנבחרו בבחירות אישיות ו־מכאלה שמונו על ידי ראש הרשימה, אר־תור בן־נתן. ארתור מינה את אבניאון כמיספר שניים שלו, מבלי להכירו אישית, אחרי שהומלץ בפניו וכישוריו סופרו באוזניו. רוטלוי נבחר בבחירות אישיות כמועמד מטעם חרות במקום השביעי. די־רוג זה היה מציב אותו ברשימת הליכוד במקום בלתי ריאלי. בהסכמת כל הנבחרים ועל דעתם, הוא קודם למקום הרביעי, ש־העניק לו את המיספר עשר ברשימת מוע־מדי הליכוד. משערך עמו היכרות, הכליל אותו שלמה („צ״יצ׳") להט ברשימת אלה שלא היה מוכן לוותר עליהם בצוות שלו.

בדרך מוזרה יש דמיון רב גם ברקע של שני המועמדים, הדומים זה לזה הן ב־אופיים והן בצורתם החיצונית.

איתן אבניאון היה בן שנתיים כשעלה עם הוריו מפולין. אביו היה רב ועד שהת־גייס לצה״ל במילחמת העצמאות קיבל איתן חינוך דתי, למד בבית־ספר דתי, והיה חניך בתנועת בני־עקיבא „לא זו של הכיפות הסרוגות, אלא זו שהיתה תנועה ליברלית של תורה ועבודה." דוד רוטלוי הוא בן לתעשיין טכסטיל, שעלה לארץ מפולין לפני 50 שנה והקים את מיפעל הטכסטיל רוטקס הנמצא בבעלות המישפחה עד היום. גם הוא כאבניאון למד בבית־ספר דתי, היה חניך בשבט צופי־העדה הדתי. אלא שאבניאון גדל בירוש־לים ורוטלוי בשכונת פלורנטין התל־אביבית.

במילחמת־העצמאות נילחם כל אחד מהם בחזית אחרת: רוטלוי, שאחד ממוריו היה מרדכי רזיאל, אביו של מפקד האצ״ל דוד רזיאל, הושפע מדיעותיו והיה קרוב לאצ״ל. אבל במילחמה התגייס לגדוד ה־שלישי של הפלמ״ח, נלחם בגליל, בדגנ־יות ובבאב־אל־וואד. אבניאון גוייס בגיל 17 לפלוגת יהונתן, שנלחמה בעין־כרם ובמלחה וכשזו פורקה צורף לגדוד מוריה של החטיבה הירושלמית. שניהם השתחררו משירות סדיר בצה״ל בדרגות סמלים, הל־כו ישר מהמילחמה ללימודים אקדמאיים באוניברסיטה העברית בירושלים.

אבניאון בחר בלימודי כלכלה, החל לע־בוד כפקיד במישרד־האוצר. הוא חזר לאו־ניברסיטה שנית כעבור כמה שנים, הפעם למסלול מינהל־עסקים. עד ל־1967 עבד ב־אוצר, תחילה באגף מס־ההכנסה, כעוזר